

[Finansministeren.]

man hengiver sig for meget til den Mening, at man kunde være sikker paa et bedre Tilbud til Juni. Jeg tror, at det er rigtigt, som det ogsaa blev udtalt af det ærede Medlem Hr. Korsgaard, at Børsen i ret høj Grad har foruddiskonteret de finansielle Virkninger af det store Dollarlaan, af de mange Penge, der bliver tilført Landet ved dette Laan. Og jeg er aldeles ikke sikker paa, at der ikke kunde komme et Tilbageslag. Det ærede Medlem maa ogsaa erindre, at der er en Faktor til, som vi endnu ikke kender. Det er, hvorledes det vil gaa med Afsætningen af det amerikanske Laan, om det viser sig at gaa glat af, eller om der viser sig en vis Trevenhed, som godt kan paavirke Obligationsmarkedet.

Maa jeg med Hensyn til Spørgsmaalet om Laanet paa 60 Mill. Kr. sige, at her gik jeg ganske vist ud fra efter min Konference med Partiformændene, at man ikke havde Indvendinger mod min Betragtning, at det var rigtigst at optage dette Laan som et indenlandsk Laan. Jeg skal ikke gengive den Argumentation herfor, som jeg gav ved Fremsettelsen af Lovforslaget, men jeg tror, det maa siges, at alle Forhold tagne i Betragtning vilde det være meget uheldigt saa kort efter Landmandsbanklaanets Stiftelse paa ny at gaa til Udlandet for at optage et dog forholdsvist stort Laan. Det er jo noget, man i Finanskredse er meget følsom overfor. Jeg har ment paa Finansministeriets Vegne, naar vi privatim var blevet spurgt, om der var Udsigt til et stort udenlandsk Laan i de nærmeste Maaneder, at maatte svare med et Nej, ikke andet end den Kredit, som maa aabnes for at forsyne Erhvervenes Laanefond med de fornødne Midler. Ellers havde jeg ingen Grund til at vente et udenlandsk Laan i de første Maaneder, et saadant ønskedes ikke fra Finansministeriets Side. Virkningen af nu alligevel at komme med et saadant udenlandsk Laan vilde, tror jeg, være saare uheldig. Jeg tror, at det let kunde føre til Skuffelser, let kunde føre til et Tilbageslag fra den overmaade gunstige Stilling, vi nu har opnaaet paa det internationale Laanemarked, og som vi gerne skulde pleje og bevare. At der paa det indenlandske Laanemarked skulde kunne opnaas bedre Kurser, anser jeg for meget tvivlsomt; jeg ved jo heller ikke, om det Konsortium, som har gjort Tilbud paa det indenlandske Laan, overhovedet vilde optræde igen i Juni, naar dets Tilbud her var refuseret. Alt det ved jeg ikke noget om;

men der er forskellige Usikkerhedsmomenter her, som jeg dog ikke har villet undlade at nævne.

For øvrigt skal jeg ikke komme ind paa Enkeltheder, da der er udtalt Ønske om Udvalgsbehandling, under hvilken vi langt bedre kan tale om disse Ting.

Hauge: Det ærede Medlem Hr. Korsgaard gjorde i Virkeligheden de samme Indvendinger mod Overtagelseskursen, som jeg har gjort. Han gjorde tillige den Bemærkning, at han ikke kunde anerkende det Talmateriale, jeg havde anvendt ved denne Lejlighed. Jeg synes nu ikke, jeg har anvendt noget stort Talmateriale, og kan heller ikke anerkende Rigtigheden af det ærede Medlems Bemærkning med Hensyn til de af mig nævnte Kurser. Selvfølgelig er Forholdet det, at Sælgerkursen altid er højere end Køberkursen. Jeg har nævnt den højeste Kurs, som noteres, Slutkursen 98. At der er en Køberkurs, som er lavere, er noget, alle ved. Men selv om man tager Køberkursen i Betragtning, er den Kurs, som er opstillet i Lovforslaget, navnlig for de Obligationer, der skal løbe i 5 Aar, ualmindelig lav. Naar man vil sammenligne disse Kurser med Kurserne f. Eks. paa Statsobligationsobligationer — jeg vil stadig holde mig til dem, fordi jeg synes, at disse Kurser staar i den rimeligste Relation til de Kurser, der anføres i Lovforslaget, som man overhovedet kan opstille —, saa maa man bemærke, at Statsobligationsobligationerne med den høje Kurs, jeg har nævnt, løber i 36¼ Aar, hvorimod de Obligationer, der her er Tale om, til 95¾ pCt. kun skal løbe i 20 Aar. Det gør jo en overordentlig stor Forskel ved Bedømmelsen af, hvad Papirerne er værd, om Udtrækningstiden er 36¼ Aar eller 22 Aar.

Endelig skal jeg bemærke, at de øvrige Statsgældsbeviser kun har en Løbetid paa 5 Aar, og for disse er Kursen 97¼. Jeg maa derfor fastholde, at de Kurser, som ifølge Lovforslaget kan opnaas, er saa lave, at der kan være god Grund til at anstille Betragtninger over dem og til at overveje, om det ikke er rimeligt at udskyde Optagelsen af dette Laan i nogen Tid, saa man bedre kan skønne over, hvorledes Markedet vil forme sig. Naar man endelig sammenligner Kursen paa det udenlandske Laan, som jeg indrømmer, den højtærede Minister har været overordentlig heldig med, med de Kurser, man faar paa det indenlandske Laan, vil man se, at disse er overordentlig lave. Det har for øvrigt ogsaa den højt-